

Llocs, fets i gent

Antònia Vicens i Picornell (Santanyí, 1941) és una escriptora

autodidacta amb una trajectòria ferma i interessant, que compaginà estudis d'idiomes i d'administració amb la feina en un establiment hotel·ler.

En la seva primera obra, el recull de narracions *Banc de fusta* (1968), ja apareix el tema de la incidència del turisme en la vida mallorquina, present, a més, en les novel·les *39^a a l'ombra* (premi Sant Jordi 1967) i *La festa de tots els morts* (1974). Ha publicat també *Material de fulletó* (1971), el recull de cartes *Primera Comunió* (1980) i les novel·les *La santa* (1980), *Quilòmetres de tul per a un petit cadàver* (premi Ciutat de Palma 1981), *Gelat de maduixa* (premi Ciutat de València – Constantí Llombart 1984), *Terra seca* (1987), *L'àngel de la lluna* (1997), *Febre alta* (1998), *Quan un home s'enamora* (1998), *Lluny del tren* (2002), *Ungles perfectes* (2007) i *Ànima de gos* (2010). L'any 2005 es publicà la seva narrativa completa (*Tots els contes*) i el 2009, el seu primer poemari, *Lovely*, al qual segueixen dos reculls més: *Sota el paraigua el crit* (2013) i *Fred als ulls* (2015).

Del 1998 al 2005 va ser vicepresidenta de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana. A més dels premis literaris obtinguts, Vicens va ser guardonada amb la Creu de Sant Jordi (1999).

Font: <<http://www.enciclopedia.cat/>>

Enguany ha estat distingida amb el **Premi Nacional de Cultura** (2016) del

Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA), per la solidesa de la seva obra i el compromís amb els escriptors en català. El 2014, l'any que exercia la presidència de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, Vicens refusà —com a protesta a la política lingüística que duia a terme en aquell moment el govern presidit per J. R. Bauzá— el premi Ramon Llull del Govern balear.

Trencam tòpics

A continuació, us oferim tres dites tòpiques (o refranys) referides als nostres municipis, perquè decidiu quina realitat reflecteixen. Són un tòpic? Parlau-ne!

A Ariany es viu bé tot l'any i a Maria, tot lo dia.

A Artà, el dimoni no s'hi pogué estar.

A Binissalem, de set se'n varen morir vuit.